

לחם ונזיד עדשים / הרב חיים אינהורן

נחלקו יצחק ורבקה, יצחק אוהב את עשו ורבקה אוהבת את יעקב, וכבר האריכו רבותינו במקומות הרבה, שיצחק ראה את יעודו של עשו להחזיק את יעקב כעין יששכר וזבולון, כי יעודו של עשו באמת הוא לשמש לעזר ליעקב, אלא שקלקל הדבר, וכעין שקבלה רבקה בנבואה – 'ולאום מלאום יאמץ'. ומשמעות הדבר, שעשו ויעקב תלויים וצמודים זה לזה, ולכן אם לא יהיה כפשט הפסוק שלאום מלאום יתחזק (והיינו שיחזקו זה את זה, עשו יחזק פיסית את יעקב, ויעקב יחזקו רוחנית וכדומה) - אזי לא תפסק התלות שלהם זה בזה, וכעת נהיה שלאום מתחזק על חשבון הלאום השני, וכמו שכתוב ברש"י - "כשזה קם זה נופל וכה"א אמלאה החרבה (יחזקאל כו) לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים". אולם במקרים בהם עשו נוהג כשורה, עדיין נשאר לו הזכות להיות עשיו המתוקן, ולדוגמה מביא רש"י בגוף פרשתנו - "שני גוים בבטן- גיים כתיב כמו גאים אלו אנטונינוס ורבי", או מה שכתוב בגמרא בבבלי שלנו במסכת ע"ז דף ח - "תלתין ותריין קרבי עבדו רומאי בהדי יונאי ולא יכלו להו עד דשתפינהו לישראל בהדיהו, והכי אתנו בהדיהו אי מינן מלכי מנייכו הפרכי אי מנייכו מלכי מינן הפרכי, ושלחו להו רומאי ליונאי עד האידינא עבידנא בקרבא השתא נעביד בדינא מרגלית ואבן טובה איזו מהן יעשה בסיס לחבירו שלחו להו מרגלית לאבן טובה אבן טובה (ואינך) איזו מהן יעשה בסיס לחבירו אבן טובה לאינך אינך וספר תורה איזו מהן יעשה בסיס לחבירו אינך לספר תורה שלחו להו [א"כ] אנן ספר תורה גבן וישראל בהדן כפו להו עשרין ושית שנין קמו להו בהימנותיהו בהדי ישראל מכאן ואילך אישתעבדו בהו. מעיקרא מאי דרוש ולבסוף מאי דרוש? מעיקרא דרוש (בראשית לג, יב) נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, ולבסוף דרוש (בראשית לג, יד) יעבר נא אדני לפני עבדו".

וגם בגאולתנו גאולה אחרונה יש לו תפקיד, לעשו, אשר יתכן כי זה מה שראה בו יצחק אבינו, וכמו שכתב במדרש רבנו בחיי על החזיר "שעתיד להחזיר העטרה ליושנה, והענין כי שני המקדשים נבנו ע"י ישראל, בית ראשון בנה שלמה שהוא מזרע יהודה, בית שני בנה זרובבל שהיה ג"כ מזרע יהודה, שנאמר (זכריה ד) ידי זרובבל יסדו וגו', ונעשה על ידי כורש שנתן רשות בזה, אבל הבית השלישי עתידה אומה זו לבנותו, וזהו שאמרו עתיד להחזיר העטרה ליושנה, לפי שהוא החריבו".

יש נוסחאות שכתוב בהן "עתיד הקב"ה להחזירו לנו", וההמון מבינים שהחזיר יהיה טהור לישראל, אבל באור העניין על הכח שלו שהוא מצר לישראל, ולעתיד ישוב עם שאר כל הכחות לעזור ולתמוך לישראל".

וכן מצינו בהורדוס שהיה עבד אדומי רשע שופך דמים ונואף, שבנה את בית המקדש. וכעין זה אמרו חז"ל במדרש שיר השירים ח ד – "מפני מה צריך שלש שבועות - אחת לבנין שלמה, ואחת לבנין עזרא, וזו לבנין העתיד, ובכולן השביע הקב"ה את האומות שיעזרו לבנותו, כדי שישאו ישראל ק"ו בעצמן ומה האומות וכו' אנו על אחת כמה וכמה". וברס"ג באמונות ודעות מאמר שמיני מובא - "שהעמים יבנו חומות בית המקדש כמ"ש ובנו בני נכר חומותיך (ישעיהו ס)", ובאבן עזרא שם כתב - "ואפילו בני ישראל לא יבנו חומות ירושלים כאשר לא בנו הבית, כי אם הגויים (וראה עוד כע"ז ברמב"ן שיה"ש ח יג, וברד"ק תהילים קמו ג).

ואם כנים הדברים, הרי שיצחק אבינו ראה את עשו המתוקן שמסייע ליעקב, ולא רודף אותו. ושמעתי מהגאון רבי יואל שוורץ שליט"א, מרבני האגודה, שאת עשו המתוקן מייצגת היום מלכות ארה"ב שמסייעת לישראל, לעומת אירופה, שהיא החלק של עשו המקולקל.

כעת נוכל להבין מדוע עשו - אשר הוא איש יודע ציד איש שדה - היה אמור להיות כהן ולשמש בעבודת ביהמ"ק, לפי שהיא עבודת ה' נשגבה **בגשמיות** - שחיטת קרבנות ואכילת מנחות, אלא שיעקב חיכה לשעת הכושר בה יובהר כי אין עשו יכול בשום פנים ואופן לעסוק בעבודה, והזדמנות זו נקרתה כאשר עשו בא מן השדה עייף, עייף מעבירות, עייף מגילוי עריות ועייף מרציחה. יעקב מסכם אתו, שכיוון שברצונו להיות 'עייף' אין לו מה לעשות עם העבודה (עין רש"י שם), ושני הצדדים מסכימים על כך, אלא שעשו לא מוכן לוותר על הכל - מצד אחד הוא רוצה להיות 'עייף', להמשיך להתבהם ולגלות עריות, ומצד שני יש לו רצונות להשפיע דברים גדולים, ולכן העצה של יעקב הוא לשלם לו בלחם, ונזיד עדשים, להרגיע אותו ב"עתיד חזיר ליטהר", דהיינו אתה יכול להמשיך להיות עייף, ועדיין תסייע לבנות את בית המקדש.

ובספר נחמיה ב' ו' כאשר דריוש נותן לבנות את בית המקדש, אומר הפסוק - "ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו", ומפרש המלבי"ם שהשגל זו אסתר המלכה אם המלך. אך בגמרא ראש השנה ד' מבואר, כי הייתה זו פריצות נוראה, ואם כן הניחא אם זו אסתר הרי שהפסוק בא ללמדנו מניין מגיע מלך זה העוזר לבניין בית המקדש, אך אם מדובר בגילוי עריות מחריד, אזי לא יובן מה מקום יש לנאץ את דריוש בדיוק בזמן שהוא עוזר לבנות בית מקדש? אלא צריך לומר, כי דווקא בשעה שגוי זה מסייע לבנות הבית, עולה חשש שעם ישראל מכירי טובה שכמותם יעריצוהו אישית, לכן מזכיר לך הכתוב - תודה רבה לדריוש, אך תזכור מי האיש - 'והשגל יושבת אצלו'. כל הכבוד לו על הבניין, אך עדיין אל תביא לו קוויטלאך...

ויש לומר, כי זהו קידוש ה' מיוחד, כאשר דווקא אדום כאשר הוא עדיין עושה מעשי אדום, מסייע לישראל ומפאר את שם ה', הן מצד שאפילו במצב כזה רם על כל גויים ה', והן מצד שמתברר שכל פעל ה' למענהו. ולכך הסכים יעקב אבינו לשלם ב'לחם ונזיד עדשים' – ותמורת העבודה לשלם ב'עתיד אדום לבנות בית המקדש', לשלם ב'עתיד חזיר ליטרה' למרות שעשו נשאר 'עייף', לאמר לו – 'אתה יכול להמשיך להיות עשו, להמשיך להיות 'עייף' ולבנות את בית המקדש'.

וכשם שרק החיבור בין אדום לישראל הצליח להכריע סופית את היוונים כפי שהובא מהגמרא בע"ז, ורק על ידי עזרת ישראל הצליח אדום להכריע את יון, כך בימינו אשר סובלים ישראל עד מאד מאותה תרבות יון הליברלית המזויפת, זכותו של אותו אדום המתקן לעמוד על ימינו ולהכריע את תרבות יון 'המודרנית' ואין גאים נופלים אלא בידי זרעם של גאים, שני גויים בבטנך, אל תקרי גויים אלא גאים.

והנה בימינו הראנו ה' דוגמת עשו המסייע לישראל, והוא ידיד ישראל נשיא ארה"ב, אשר הוא אדום אמיתי, הוא האדום האדום הזה, הוא אדום ומפלגתו אדומה, ומתקן את עשו הוא אדום – נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, וזה אשר שילם בו יעקב לעשו את האדום האדום הזה, הלא הוא תבשיל ה'עדשים', כי 'עדשים' בגימטריה 'דונלד טראמפ', וכדברי חז"ל במדרש – "למה נקרא שמו חזיר, שעתידי להחזיר הגדולה והמלכות לבעליה" (קהלת רבה פרשה א כח). ונברך אותו, שיקבל על עצמו לסייע בבנין בית מקדשנו, לנצח את אויביו, יפלו קמיו תחתיו לנצח את שונאיו ולנצח על מלאכת בית ה'.

עלה והצלח, כי לכך נוצרת.